

An dr Winter.

Sag, Winter, was isch das mit dir,
Ass dü gar nimm witt wiche?
De machsch eim jo ganz hintefir,
Un alle Tag isch 's Gliche!

Me weisst gar nimm, wo 's Holz harnäh,
Ka sich nimm warm g'nüe kleide,
Mr hätte dich jetz lang g'nüe g'säh,
De bisch eim ganz verleide!

Me sieht jo schier kei Sunne meh
Mit dine Näwel immer,
De bringsch is nit as Duft un Schnee
Un sperrsch eim i ins Zimmer!

Dànk' an die viele-n-arme Lit,
Wo-n-im Dachstiwle friere!
Das isch fir sie ne härte Zit!
Se thien dr Müeth verliere!

Dànk' an die viele Kranke-n-o,
Wo d'plogsch uf alle-n-Arte,
Die thien scho lang mit Schmerze jo
Ufs schöne Wetter warte!

Ne warme Luft, e Sunnestrahl
Kännt sie noch uferwecke,
Doch mit Schneeflocke-n-ohne Zahl
Thüesch dü d'Natur verdecke!

Doch mag me rede wie me will,
's isch alle Zit verlore,
De blibsch doch sitze kalt un still;
Me meint, de bisch ag'frore!

D'Lit werde dir nur alle Find,
Wenn dü so lang thüesch bliwe,
So dass am End' di bester Frind
Dich g'wiss thàt gern vertriwe.

Scho rischtet sich jetz d'ganze Stadt,
Fir gege dich z'marschiere,
Wer Pickel un wer Schüfle hat,
Möcht se-n-an dir prawiere.

Drum mach di furt, 's isch d'höchste Zit,
Me will di nimmig dulde,
De bisch zur Last in alle Lit
Un wirsch nur noch verschulte.

Reklamatione vo-n-ere-n-alte Jumpfere.

's isch wohr, i müess es selwer g'steh,
Ass d'Fraüe gar nimm wisse meh,
Wie sie jetz wànn derher ku z'rànke,
Was sie wànn uf un an si hánke!
Doch wenn das Ding sie amüsiert?
's isch jo nit schlechts; wenn d'Fraü sich ziert,
So isch's nur, fir de Manner z'gfalle.
Worum denn thien se schreie-n-Alle?
's kost' sie vielleicht e wenig Geld...
Doch d'Fraüe mien uf dere Welt
O ebbes ha, fir sich z'vergesse,
Ihr Freid druf isch scho knapp gnüe g'messe!
Denn d'Gsellschaft b'handelt sie gar schlecht,
In allem. — Isch denn das jetz recht?

E Herr, dà derf in gwise Sache
Als ledig was er will nur mache!